

صحیفة الحسین علیہ السلام

[175] بینی ام، وحفره های پرده گوشم، و آنچه دو لبم بر آن ضمیمه شده و بر هم نهاده است، و گردشهای زبانم، و جای فرورفتگی کام دهانم و فکم، رستنگاههای دندانهایم و دستگاه گوارش خوردن و آشامیدنم، و تکیه گاه پوسته مغزم، و رسائی کامل طنابهای گردنم، و آنچه قفسه سینه ام بر آن مشتمل است، و کمربندهای حیاتی متصل به قلب و جگرم، و پیوندهای درآویخته پوشش دلم، و قطعات کنار جگرم، و آنچه غضروفهای دنده هایم در برگرفته، و گیره های بندهای مفصلهایم، و انقباض عضلاتم، و گوشه های سرهای انگشتانم، و گوشم و خونم و مویم، و پوستم، و عصبم و نایم، و استخوانهایم و مغزم و رگهایم، و همه اعضایم، و آنچه در ایام شیرخوارگیم اندامم ساخته شده، و آنچه زمین از من بر خود حمل می کند، و خواب و بیداریم، و سکون و حرکات رکوع و سجودم، (تمامی اینها گواهی می دهند) که چنانکه در طول زمانها و روزگاران - اگر عمرم طولانی باشد - تلاش کرده و کوشش نمایم تا شکر یکی از نعمتهایت را انجام دهم، نخواهم توانست جز با منت، که به سبب آن همواره باید شکر جدید و ستایش نو را انجام دهم که جاودانه ادامه می یابد.
